

[Gammelgaard]

For det andet: pensionsopsparingsens realværdi skal bevares, og det sker gennem den bekæmpelse af inflationen, som regeringens økonomiske politik, derunder formueafgiften, er udtryk for.

For det tredje: eftersom regeringens indkomtpolitiske foranstaltninger også omfatter tjenestemændenes pensioner, er det rimeligt, at også andre pensionsordninger bidrager til den økonomiske sanering.

Vi må konstatere, at ingen anden afgiftsform end formueafgiften kan gennemføres så hurtigt. Og fremskaffelsen af de 4 mia kr. i 1983 er et centralt led i nedbringelsen af statsunderskuddet.

Under førstebehandlingen af vort forslag her i tinget og under det videre udvalgsarbejde måtte vi endvidere konstatere, at der ikke kunne skaffes flertal for formueafgiften, end ikke for 1983, medmindre der blev indgået et forlig med socialdemokratiet om realrentebeskatning. Dette forlig er så, som det fremgår af den aftale, der er vedhæftet udvalgsbetænkningen, indgået. Jeg vil gerne her fremhæve nogle væsentlige punkter i den aftale, som regeringspartierne og socialdemokratiet er blevet enige om.

Der er skabt ro og tryghed om pensioner, specielt dem, der er tegnet før 1. januar 1984. Det hedder direkte i aftalen:

»De fire regeringspartier og socialdemokratiet, som er enige om denne aftales gennemførelse og om at skabe tryghed om pensionsbeskatningen, er derfor også enige om ikke herudover at medvirke til nogen yderligere afgifts- eller skattelovgivning vedrørende pensionsopsparing, der er sket inden 1. januar 1984.«

Realrentebeskatningen gælder kun afkast af investeringer, der foretages efter 1. januar 1983. Der er altså tale om nyplaceringer og genplaceringer.

Der ligger i den ordning, der er valgt, en meget stærk tilskyndelse til aktive erhvervsinvesteringer derved, at bl.a. investering i aktier er fritaget for beskatning. Der sikres en realrente på 3½ pct. Det svarer til de sidste 30 års realrente i gennemsnit, og det er noget meget væsentligt også at få fastslået.

Endelig, udviklingen med hensyn til de private pensionsordninger, altså realrenten plus inflationsdækningen, svarer til udviklingen hvad angår tjenestemandspensionerne.

Herefter må jeg fastslå, at selv efter den beskatning, som nu vedtages, vil pensionsopsparing stadig være den bedste måde at sikre sig en økonomisk tryk alderdom på.

Vi anbefaler vedtagelsen af de stillede ændringsforslag og forslaget som helhed, som det derefter kommer til at se ud, og altså den aftale, som er indgået mellem regeringen og socialdemokratiet.

Anders Poulsen (V):

Ved denne andenbehandling kan der være grund til at udtrykke tilfredshed med, at der er opnået bred politisk tilslutning til denne del af regeringens økonomiske politik. Det er endda en nødvendig og dermed væsentlig del af den samlede politik. For det første på grund af de uheldige virkninger på bl.a. renteniveauet fra det uhyggeligt store statsunderskud, som den tidligere regering efterlod. Disse virkninger er velkendte af alle. Det er uheldige virkninger, som bl.a. medfører et renteniveau, der klart er hæmmende for investeringer, produktion, beskæftigelse, eksportindtægter m.v. En nedsættelse af renten betinger, at statskassens underskud reduceres, hvortil dette lovforslag medvirker.

For det andet må det siges at være naturligt og rigtigt at hente penge til statens kasse fra pensionskasserne, idet det samtidig er nødvendigt, at kapitaltilvæksten i pensionskasserne nedsættes, hvis der skal være produktionsmæssig dækning for disse formuer og deres fremtidige forbrugsmuligheder. Dette er for resten også i pensionsopsparernes interesse på længere sigt.

Udhulingen af pensionernes værdi er naturligvis ikke i disses interesse. Regeringens økonomiske politik er et godt værn imod dette. Det forlig, der er indgået i forbindelse med denne lovgivning, og hvorpå disse ændringsforslag hviler, medvirker på god måde til denne stabiliseringspolitik.

På den baggrund kan venstre tilslutte sig denne lovgivning og de stillede ændringsforslag.

Når det er sagt, vil jeg gerne føje til, at det er uden glæde, at vi medvirker til loven, forliget og ændringsforslagene. Vi havde naturligvis hellere set, at den økonomiske situation ikke var så barsk, men vi erkender de forudsætninger, hvorunder vi arbejder, og dermed